

בג"ץ 5610/12 - אקסטל בע"מ נ' עיריית מעלה אדומים ואח'

בג"ץ 5610/12 - אקסטל בע"מ נ' עיריית מעלה אדומים ואח'עליון

בג"ץ 5610/12

אקסטל בע"מ

נגד

1. עיריית מעלה אדומים

2. מנהל הארנונה

3. הממונה על הרשויות המקומיות באיו"ש

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

[10.02.2013]

כבוד השופט ס' ג'ובראן

כבוד השופט נ' הנדל

כבוד השופט א' שהם

עתירה למתן צו על תנאי

בשם העותרת:

עו"ד אלעזר יקירביץ

בשם המשיבים 1-2:

עו"ד גלעד רוגל

בשם משיב 3:

עו"ד יצחק ברט

פסק-דין

השופט נ' הנדל:

1. מונחת לפנינו עתירה למתן צו על תנאי המורה למשיבים לבוא וליתן טעם מדוע לא ישיבו לעותרת ארנונה שנגבתה ממנה שלא כדין בגין שטחים הפטורים מארנונה, ולהפסיק גבייה זו מעתה ולהבא.

2. העותרת הינה מפעל לייצור פרופילי אלומיניום, ומצויה בתחומה המוניציפאלי של עיריית מעלה אדומים. נוכח סברתה של העותרת כי חלו שגיאות באופן חישוב הארנונה בה חויבה, השיגה היא על החיובים בפני מנהל הארנונה של העירייה. לאחר שהשגות אלה נדחו, עררה העותרת על החלטות מנהל הארנונה לפני ועדת הערר. במסגרת טענותיה של העותרת לפני ועדת הערר, נתקפה מדיניותה הפיסקאלית של עיריית מעלה אדומים כמדיניות בלתי סבירה, השוקלת שיקולים זרים ונגועה בהפליה. על פי החלטת ועדת הערר, טענות אלה לא מצויות בסמכותה של הוועדה "ומקומן בהליכים מינהליים שאינם מעניינה של הוועדה". נוכח האמור, הגישה העותרת את העתירה שבמוקד דיוננו, המגוללת את השגותיה השונות ביחס להחלטות מנהל הארנונה וועדת הערר. במקביל, הגישה העותרת ערעור על החלטת ועדת הערר לבית המשפט לעניינים מקומיים במעלה אדומים, אשר מתייחס אף לסוגיות נוספות שאינן חלק מהעתירה. בהקשר זה יובא האמור בסעיף 2 לעתירה, לפיו: "הסמכות הינה לבית משפט נכבד זה היות ואין בית משפט מינהלי מקביל באיו"ש ובהיות העתירה גם נגד הממונה על איו"ש. במקביל לעתירה זו הגישה העותרת גם לביהמ"ש לעניינים מקומיים במעלה אדומים ערעור על החלטת ועדת הערר".
3. לאחר עיון בעתירה, כמו גם בתגובות המשיבים, דין העתירה להידחות בהיותה מוקדמת. אין אנו סבורים כי יהא זה נכון שעניינה של העותרת ידון בשתי ערכאות משפטיות במקביל. לעיתים, במצב של סמכות מקבילה, בעל דין הפותח בהליך מגדיר את המתווה הדיוני בו עליו לצעוד. אף במצב כזה, עליו לבחור במסלול אחד, ולא "לרקוד בכל החתונות". מעבר לכך, בכל הקשור לבית המשפט הגבוה לצדק, דרך המלך היא פניה לערכאה אחרת מוסמכת מכח "הכלל הבג"צי" של מיצוי הליכים. כאן, תעיד התנהגות העותרת על הדברים. דהיינו, ככל שסבורה היא כי לוועדת הערר סמכות לדון בטענותיה ביחס למדיניות העירייה, הרי שמיקודה של טעות, ככל שקיימת, מצוי בהחלטת ועדת הערר. הביקורת על החלטה שכזו ראוי לה שתושמע במסגרת ערכאת הערעור המוסמכת. כך פעלה העותרת שעה שערערה על ההחלטה לפני בית המשפט לעניינים מקומיים. כמובן שאין הדבר מונע מבעד העותרת לפנות בעתירה מתאימה לערכאה המוסמכת ככל שערכאת הערעור תגבה את החלטת ועדת הערר בשאלת היעדר הסמכות - מבלי להביע כל עמדה לגופה של הכרעה כזו. ואולם, אין מקום לניהול מקביל של הליך בבג"ץ והליך בערכאה אחרת, למען יתפוס בית משפט זה את כל אשר לא מצא מקומו בערכאה המוסמכת. סדרי הדין כשם כן הם - מטרתם עשיית סדר בדין. גישת העותרת יש בה כדי ליצור התדיינות כפולה, בלבול דיוני, וסיכון במתן הכרעות סותרות. על כן, העתירה נמחקת תוך שלעותרת נשמרות כל טענותיה.
4. העתירה נדחת.
- ניתן היום, ל' בשבט התשע"ג (10.2.2013).